

Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 10.10.1995, sp. zn. 3 To 108/95, ECLI:CZ:VSPH:1995:3.TO.108.1995.1

Číslo: 25/1997

Právní věta: Ochrana podle § 140 až § 142 tr.zák. se ve smyslu § 143 tr.zák. poskytuje též cestovním šekům (§ 720 až § 724 obch..zák.), a to i cizozemským. Za pozměnění cestovního šeku ve smyslu ustanovení § 140 odst. 2 tr.zák. je nutno považovat i doplnění šeku napodobením podpisu, které pachatel provede před proplácející osobou, např. pokladníkem, podle podpisového vzoru vepsaného do šeku prývým majitelem, jestliže jde o úkon, bez něhož by šek nebyl proplacen.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 10.10.1995

Spisová značka: 3 To 108/95

Číslo rozhodnutí: 25

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Padělání a pozměňování peněz

Předpisy: 140/1961 Sb. § 140 až § 143

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 25

Padělání a pozměňování peněz

Ochrana podle § 140 až § 142 tr. zák. se ve smyslu § 143 tr. zák. poskytuje též cestovním šekům (§ 720 až § 724 obch. zák.), a to i cizozemským.

Za pozměnění cestovního šeku ve smyslu ustanovení § 140 odst. 2 tr. zák. je nutno považovat i doplnění šeku napodobením podpisu, které pachatel provede před proplácející osobou, např. pokladníkem, podle podpisového vzoru vepsaného do šeku pravým majitelem, jestliže jde o úkon, bez něhož by šek nebyl proplacen.

(Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 10. 1995 sp. zn. [3 To 108/95](#))

K odvolání obžalovaného Vrchní soud v Praze zrušil rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 29. 6. 1995 sp. zn. 7 T 29/95 ve výroku o trestu odnětí svobody a způsobu jeho výkonu. Sám rozhodl tak, že obžalovaného odsoudil podle § 140 odst. 2 tr. zák., za použití § 35 odst. 1 a § 40 odst. 1 tr. zák., k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří let do věznice s dozorem.

Z odůvodnění:

Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 29. 6. 1995 sp. zn. 7 T 29/95 byl obžalovaný uznán vinným, že na pozměněný cestovní pas Indické republiky č. M 148 305 znějící najméno A. K. S., který byl padělán dosud nezjištěnou osobou takovým způsobem, že fotografie majitele byla vyměněna za fotografii L. C. U., byly vykonány změny ohledně data narození držitele a byly provedeny další úpravy,

1. dne 21. 9. 1994 v Karlštejně, okr. Beroun, v mimobankovní směnárně směnil M. S. jako právě 6 dvacetidolarových cestovních šeků Master Card č. ME 17072870-875 a 8 padesátidolarových cestovních šeků Master Card č. NE 21065926-933, všechny vydané společností Thomas Cook INC, New York, které byly dne 30. 6. 1994 odcizeny ve Francii M. B. Tyto šeky před zaměstnankyní směnárny A. V. podepsal podle podpisového vzoru na šecích a převzal částku 14 122 Kč, o kterou poškodil Českou spořitelnu, a. s.;

2. dne 23. 9. 1994 v Karlštejně, okr. Beroun, směnil v mimobankovní směnárně K+K Company spolumajitele K. J. jako právě 5 stodolarových cestovních šeků společnosti American Expert Travel Related Services Company INC. New York čísel RE 233330945-949, které byly odcizeny dne 29. 1. 1993 v Rakouské republice R. P, šeky před pracovnící směnárny M. P. podepsal podle podpisového vzoru na šecích a převzal částku 12 960 Kč, o kterou poškodil Českou spořitelnu, a. s.;

3. dne 27. 9. 1994 v Karlštejně, okr. Beroun, se pokusil v mimobankovní směnárně K+K Company spolumajitele K. J. jako právě směnit 5 stodolarových cestovních šeků Master Card vydaných společností Thomas Cook INC. New York, čísel PD 81151890-894, z nich dva podepsal podle podpisového vzoru na šecích, avšak k vyplacení částky 13 099 Kč nedošlo, neboť byl zadržen.

Tím podle napadeného rozsudku spáchal jednak trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zák., dále trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 tr. zák. a trestný čin padělání a pozměňování peněz podle § 140 odst. 2 tr. zák., dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zák., s odkazem na ustanovení § 143 tr. zák.

Za to mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a dále mu byl uložen trest vyhoštění.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný řádně a včas odvolání. Uvedl v něm, že toto odvolání směřuje do výroku o trestu a má za to, že mu měl být uložen trest odnětí svobody s použitím § 40 odst. 1 tr. zák. pod hranicí zákonné trestní sazby. Argumentuje tím, že nebyla způsobena velká škoda a po ztrátě peněz a dokladů v Budapešti byl v obtížné situaci a byl k další činnosti přemluven jistým Chilanem. Původně bylo jeho cílem najít si práci v Německu, aby vydělal peníze pro rodinu. Poukázal také na těžší dopad vazby a trestu pro něho jako pro cizince, dále poukázal na tíživou situaci své rodiny a na to, že se doznal a napomohl objasnění věci. Trest vyhoštění má také svoji roli. Navrhuje tedy, aby byl napadený rozsudek zrušen a aby mu byl uložen mírnější trest s použitím § 40 odst. 1 tr. zák.

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž mohl odvolatel podat odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které rozsudku předcházelo, přihlížející přitom i k vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, a shledal, že odvolání je důvodné.

Řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, bylo provedeno v souladu se zákonem a nebyla v něm shledána pochybení, zejména ne taková, která by měla za následek omezení práva obžalovaného

na obhajobu včetně práva na řádné tlumočení do mateřského jazyka. Skutková zjištění napadeného rozsudku jsou úplná, správná a provedeným důkazům odpovídající a také právní kvalifikace zjištěného jednání odpovídá zákonu.

K problematice nakládání obviněného s cestovními šeky Vrchní soud v Praze uvedl: Ustanovení § 143 tr. zák. poskytující ochranu podle § 140 a § 142 tr. zák. i tuzemským a cizozemským šekům bylo aplikováno správně. Obchodní právo sice upravuje cestovní šeky jako zvláštní institut (§ 720 až § 724 obch. zák.), na něž se nevztahuje obecná právní úprava o směnkách a šecích (zák. č. 191/1950 Sb.), pojem šek uvedený v ustanovení § 143 tr. zák. však podle názoru vrchního soudu zahrnuje i pojem šeku cestovního. Z hlediska potřeby zvláštní ochrany poskytované šekům jako penězům je totiž takové rozlišování nepodstatné. I cestovní šeky, stejně jako šeky upravené v zákoně č. 191/1950 Sb., slouží v platebním styku podobným způsobem jako peníze. Za pozměnění cestovního šeku ve smyslu těchto ustanovení trestního zákona je nutno považovat i postup použitý obžalovaným spočívající v doplnění šeku podpisem před proplácející osobou, např. pokladníkem, podle podpisového vzoru vepsaného do šeku pravým majitelem, bez kterého by šek nebyl proplacen (viz ustanovení § 720 až § 724 obch. zák., popř. ve spojení s ustanovením § 729 obch. zák.). I když tedy obžalovaný doslova vzato nepozměnil text, obsah či obraz šeku, nutno "pozměnění" ve smyslu § 140 tr. zák. vidět v jejich doplnění napodobeným podpisem oprávněného majitele šeku, neboť kontrolní podpis byl podmínkou pro proplacení šeku.

Pokud jde o výrok o trestu, má odvolací soud za to, že bylo namístež použít ustanovení § 40 odst. 1 tr. zák., podle něhož může soud snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby, má-li vzhledem k okolnostem případu nebo vzhledem k poměrům pachatele za to, že by použití zákonné trestní sazby bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že účelu trestu lze dosáhnout i trestem kratšího trvání.

Dále vrchní soud podrobně odůvodnil své rozhodnutí použít při ukládání trestu uvedené zmírňovací ustanovení.